

اتفاق تلخی که در سال جاری نیز بسیار از آن شنیده ایم و پرونده های بسیاری با اسامی معصومانه دختران و پسران این سرزمین شکل گرفته که یا منجر به مرگ آنها شده و یا با شدید ترین آسیب های روحی و جسمی...

موضوع کودک آزاری ، در جامعه ایران دیگر از موارد استثنایی گذشته است و هر روز بر فراگیری آن افزوده می شود. اتفاق تلخی که در سال جاری نیز بسیار از آن شنیده ایم و پرونده های بسیاری با اسامی معصومانه دختران و پسران این سرزمین شکل گرفته که یا منجر به مرگ آنها شده و یا با شدید ترین آسیب های روحی و جسمی، مرگ تدریجی آنها را رقم زده است. کودک آزاری از جمله موضوعاتی است که با وجود علنی شدن بسیاری از جنبه های آن، هنوز در زمره موضوعات قابل توجه در محافل قانونگذاری و اجرایی کشور قرار نگرفته و این موضوع بر گسترش یافتن بیش از پیش آن تاثیر گذاشته است. در این میان، تنبیه های بدنی شدید میان کودکان در خانواده های شهری و روستایی در کنار آسیب های روحی و جسمی آن، به موضوعی تبدیل شده که امروز بسیاری از خیریه ها و مددکاران اجتماعی نیز، وقت و توان خود را برای کاهش آلام ناشی از کودک آزاری در خانواده ها گذاشته اند. از این رو برای بررسی هرچه بهتر و دقیق تر موضوعات مربوط به کودک آزاری، چندی قبل پژوهشی میدانی صورت گرفته که فاطمه دانشور، عضو سابق شورای شهر تهران و رییس موسسه مهرآفرین ، بخش هایی از آن را در اختیار «قانون» گذاشته است. وی می گوید که این پژوهش ، مثنی نمونه خروار از عمق آسیب اجتماعی کودک آزاری در ایران است که نیاز به قانونگذاری جدی در حمایت از کودکان آسیب دیده دارد. کودک آزاری و تنبیه های آنان اشکال مختلفی دارد که جسمی، غفلت و بی توجهی، بهره کشی و استثمار کودک، عاطفی و روانی و نیز جنسی از جمله آنهاست. در میان اقسام مذکور دو قسم اول، از جانب افرادی ارتکاب می یابد که رابطه آنان با طفل، برحسب قانون، قرارداد و یا عرف، مبتنی بر اقتدار و تسلط است و مصداق این افراد نیز، والدین کودک به شمار می روند. کودک آزاری به لحاظ ویژگی های خاص خود کمتر مورد گزارش واقع می شود و بنابراین آماری رسمی در این زمینه چندان ارائه نشده است. این امر در کشور ما نیز مشهود است، اما ذکر یک آمار در این رابطه خالی از فایده نیست. یافته های یک پژوهش مقطعی که با

مطالعه افراد مراجعه کننده زیر 18 سال به سه درمانگاه تخصصی اورژانس کودکان تهران صورت گرفت، نشان می‌دهد که در مجموع 2/12 درصد نمونه‌ها یعنی 367 کودک مورد آزار جسمانی شدید بوده‌اند و شدت آسیب وارده در 8/12 درصد موارد شدید و در 2/87 درصد موارد در حد متوسط بوده که 5/48 درصد توسط پدر و 3/28 درصد توسط مادر بوده است.